

Joulukuun podcast

Työelämässä oppiminen

Tekstiversio

Heli:

Hei, mun nimi on Heli ja tämän Amos-podcast jakson aiheena on opiskelijan tavallinen päivä sekä työelämässä oppiminen. Ensin kuullaan Miian ja kauneudenhoitoalaa opiskelevan Preyyan keskustelu tavallisesta koulupäivästä.

Haastattelu alkaa

Miia: Äänessä on nyt Miia ja minä sain täältä kauneuden alalta haastateltavaksi opiskelijan.

Preyya: Kaunis opiskelija

Miia: Kaunis opiskelija kauneudenhoitoalalta.

Preyya: Joo.

Miia: Kerrotko sinä sinun etunimen?

Preyya: Minun etunimi on Preeya.

Miia: Mitä sinä opiskelet?

Preyya: Minä opiskelen hius- ja hoitoalaa. Tänään oli testi. Elikkä testi kysymyksiä elikkä työ sopimus, mikä laki, mikä tauko. Montako minuuttia työ sopimus, tehdä ennen kuin aloittaa.

Miia: Joo

Preyya: Montako tuntia päivässä? Jos sopimus on 0-40 tuntia harkitse ennen kuin allekirjoitat.

Miia: Tosi tärkeitä asioita.

Preyya: Joo, kyllä. Palkka.

Miia: Niin.

Preyya: Tämä on tärkeä

Miia: Kyllä. Miltä sinusta tuntui, oliko ne aamun asiat vaikeita?

Preyya: Vaikeaa silloin kun kirjoittaminen. Mutta opettaja tiesi, että olin työssä vähän enemmän kuin moni muu ja siksi minun testi on vähän vaikeampi. Kuitenkin kirjoittaminen on vähän vaikeaa. Sitten opettaja voi keskustella ja sitten vastaa.

Miia: Tärkeintä, että se oma osaaminen tulee esiin.

Preyya: Ja minä sain neljä.

Miia: No hienoa, onneksi olkoon.

Preyya: Kiitos.

Miia: Tosi hyvin.

Preyya: Minä tiedän, mutta ei kaikesta ja nyt kun opiskelen, saan enemmän tietoa.

Miia: Kerrotaan vielä kuuntelijoille, että mikä sinun edellinen kotimaa on eli mistä sinä olet tullut tänne Suomeen?

Preyya: Minä olen thaimaalainen ja minä tulin Suomeen yli 10 vuotta sitten.

Miia: Mutta mitäs sitten? Teillä oli aamulla se testi, mitäs sen jälkeen? Mitä sen aamupäivän jälkeen olette tehneet?

Preyya: Minä kävin syömässä.

Miia: Joo.

Preyya: Joka päivä minä käyn syömässä siellä.

Miia: Mikäs tunti nyt teillä on menossa?

Preeya: Nyt on kampaamotehtävä leikkaaminen. En ymmärrä kaikesta, mutta hyvä opettaja kun minä kysyn niin hän selittää ja näyttää niin nyt ymmärrän enemmän kuin alussa.

Miia: Tuntuuko, että nyt on jo helppo leikata hiuksia?

Preeya: Ei vielä.

Miia: Tykkäätkö sinä sinun koulupäivistä?

Preeya: Minä tulen joka päivä. Harvoin kun puuttuu tunteja, en ole poissa. Eilen olin poissa kaksi tuntia, mutta ilmoitan opettajalle ennen kuin on asia. Mutta seuraavana päivänä, kun on tehtävänä edellisen päivän tehtävä, minä en ymmärrä silloin kun puuttuu kaksi tuntia. Se on hankala.

Miia: Mutta koulunkäynti on kivaa ja sinä tykkäät leikata hiuksia ja harjoitella.

Preeya: Ja tykkään omasta ryhmästä koulussa.

Miia: Tosi kiva. Se on tärkeää, että on mukavia ihmisiä ympärillä. Mutta kiitoksia sinulle haastattelusta.

Preeya: Kiitos.

Haastattelu loppuu

Heli:

Preeyalla olikin koulussa ollut paljon tosi tärkeitä asioita työelämään liittyen.

Joulukuun alussa suuntasimme kohti Siilinjärveä tutustumaan yritykseen, jossa sillä hetkellä oli kaksi maahanmuuttajataustaista Savon ammattiopiston opiskelijaa harjoittelussa. Seuraavaksi kuulette, mitä yrityksen omistaja Marko Väisänen, kone- ja tuotantotekniikan lehtori Mauri Lukkarinen ja minä, juttelimme liittyen työelämässä oppimiseen.

Haastattelu alkaa

Markon haastattelu

Heli: Kerrotko, missä me nyt ollaan ja kuka sinä olet?

Marko: No, yritys on Väisäset Oy, joka toimii tuotenimellä Rally Corsa Shop ja valmistaa kilpa-autojen alustan osia pääasiassa ja minä olen Marko Väisänen. Olen perustaja ja omistaja.

Heli: Ja kerrotko Mauri, miksi me ollaan täällä tänään?

Mauri: Meidän oppilaitoksemme yksi päällimmäinen tehtävä on tukea alueen elinkeinoelämän kehittymistä. Tämä on yksi osa sitä. Hyvin syvällistä yhteistyötä yrittäjien kanssa.

Marko: Tästähän on puhuttu. Tästä on kieltämättä hyötyä meille jatkuvasta harjoittelijatarjonnasta. Me emme ole millään tavalla kärsijöitä tässä, että joudutaan ohjaamaan vaan se on molemmin puoleinen etu. Paitsi, että meillä on hyötyä, niin myös opiskelijoille, että he ovat nimenomaan meillä työharjoittelussa. Välillä on paljon sitä kokoonpanoa, hitsaamista. Ei meinaa keretä koneistuksen puolelle valvomaan koneita eli koneet seisovat. Mutta opiskelijoille se on näppärää harjoittelua, koska eritason opiskelijoita pääsevät eritasoisia koneistuksia tekemään. Voi olla hyvin helppoja, ei tarvitse kuin seisoa vieressä ja painaa "hätä seis", kun tapahtuu jotain outoa. Mitä kehittyneempi opiskelija, niin pystyy käytännössä toimimaan niin kuin oikeissa töissä eli pyörittämään sitä konetta yksinään ja tekemään ohjelmakorjauksia, terä-, työstöarvojen korjauksia.

Mauri: Tässä syksyllä oli vähän huonoa omatuntoa Markoa kohtaan, että panttasin vähän aikaa muutama opiskelija koululla ihan sen takia, että minä saisin työparin järjestyä tänne. Siinä on nyt kaksi maahanmuuttajaa yhtä aikaa paikan päällä, jolloin se ns. "vanhempi maahanmuuttaja" toimii tutorina "nuoremmalle maahanmuuttajalle". Sitä kautta ajaa toista sisään työelämään ja työpaikkaan, noille koneille ja laitteille ja helpottaa sitten työnantajan ohjaustyötä.

Heli: Onko sinulle aivan alusta asti ollut itsestään selvää, että otat harjoittelijoita ja myös maahanmuuttajataustaisia harjoittelijoita vai mikä siihen on rohkaisut?

Marko: No siis, tämä edellinen ammatti, missä minä olen ollut, niin siellä on ollut tauoton opiskelijavirta. Ehkä se ero on siinä, kun minä olen terveydenhuollon puolella ollut opiskelijoiden kanssa tekemisissä 20 vuotta. Siellä tämä homma pelaa. Heitä on ollut tauotta eli he ovat koko ajan oikeissa töissä mukana. He kulkivat keikoilla mukana. He tekivät sitä työtä kykyjensä rajoissa. Mitä taitavampi, niin sitä enemmän tekee. Kun alkaa olla viimeisen vaiheen opiskelijoita, ensihoitajia, niin silloin hoitovuorolainen siirtyy takavasemmalle ja opiskelija ajaa ne tehtävät käytännössä. Sitä vaan seurataan vierestä, että kaikki menee oikein ja neuvotaan sitä mukaan, jos sinne tulee jotain.

Kokemus, mikä minulla on näistä ei suomalaistaustaisista opiskelijoista, että he ovat lähtökohtaisesti ahkerimpia. Heillä on kovempi yritys oppia ja saada asioita aikaiseksi. En näe mitään syytä, miksi en ottaisi heitä. Ei minulla ole mitään vastaan sanomista.

Ainut kysymys, kun meille tarjotaan ulkomaalaistaustaisia harjoittelijoita, mitä kieltä puhuu, että löydetään vaan yhteinen kieli. Kun taipuu englanti tai suomi tai ruotsi? Silloin minä vielä selviän, mutta jos alkaa olla farsia tai muuta pelkästään. Silloin on jo vaikeampi ohjata, jos ei ole yhteistä kieltä. Se on se raja minulla. Sellaista en pysty ottamaan, jonka kanssa ei saada ohjausta tehtyä. Tässä koulun suurin tehtävä olisi, että kielitaito on semmoinen, että selviää harjoittelussa. Ja siinä voi olla sitten joillakin työnantajilla ongelmaa, jos ei ole omaa kielitaitoa, jota uskaltaisi käyttää tai sitä ei oikeasti ole. Nämä oikeastaan kaikki ovat puhuneet suomea auttavasti. Ei englannilla tarvinnut ikinä mennä!

Heli: Onko nimenomaan se ammattisanasto, ammattikieli, missä se painotus on vai onko muu kommunikointi, että tulee yhteisymmärrys asioista? Osaatko siihen sanoa?

Marko: No, kyllä...ne ongelmat voivat olla sellaisia, että jotain yksinkertaistakaan asiaa ei saada menemään ymmärrettävästi opiskelijalle. Ei vaan perus suomen kielen taito riitä siihen! Mutta sitten vaihdetaan kieliä niin kauan, kunnes saadaan asia selvitettyä. Ensin yritetään suomeksi, sitten vaihdetaan englantiin, sitten piirretään kuvia ja puhutaan suomea ja englantia niin kauan, että viimein se menee perille. Ja jos ei vieläkään, sitten pitää näyttää, että näin ja näin se tehdään. Sieltä se sitten rupeaa löytymään! Minusta kielitaito on se suurin harmi tavallaan, jos sitä ei ole.

Haastattelu loppuu

Heli:

Olipa mukava tavata työnantaja, joka näkee harjoitteluissa monipuolisia mahdollisuuksia niin yritykselle kuin opiskelijoillekin. Nyt päästetään kone- ja tuotantotekniikan opiskelijat Eduardo ja Ray kertomaan heidän kokemuksestaan tässä työssäoppimispaikassa.

Haastattelu alkaa

Heli: Eduardo on nyt tässä meidän kanssa juttelemassa. Kerro miten sulla on mennyt täällä tämä viimeisin pätkä?

Eduardo: Ihan hyvin. Kaikki on mennyt kohdalleen. Ihan kiva on olla täällä ja täällä on hyvä fiilis ja mielenkiintoisen kokemuksen otan mukaani täältä.

Heli: Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun olet töissä tässä yrityksessä vaan olet jo tehnyt paljon töitä täällä.

Eduardo: Aloitin täällä ennen kesää työharjoittelussa, se kesti kolme viikkoa. Sen jälkeen pomo kysyi minulta, jos haluaisin kesätöitä ja sen jälkeen minä olen ollut tällä koko ajan.

Heli: Miksi tämä on sinun mielestä hyvä työpaikka?

Eduardo: Koska tässä paikassa ei ole niin paljon stressiä ja painetta, vaan täällä sinä saat tehdä rauhallisesti töitä. Tämä on myös sellainen paikka, jossa sinä voit oppia koko ajan uusia juttuja. Yllätyksiä tulee aina ja se on kiva, koska kun yllätyksiä tulee se tarkoittaa, että sinä voit oppia lisää tai saat lisäkokemusta sinun ammattiin. Sen takia minä tykkään olla täällä. Ja myös on kilpa-auto juttuja, joita minä harrastan, se vaikuttaa myös.

Heli: Onko totta, että olet päässyt myös kielitaitoa käyttämään muutamissa tilanteissa?

Eduardo: Joo, täällä olen oppinut tosi paljon suomen kieltä, koska minun pitää jutella koko ajan ja se myös on hyvä juttu.

Heli: Oletko myös espanjaa käyttänyt jossain asiakastilanteissa?

Eduardo: Välillä. Kaksi kertaa on tarvittu minun apua. Yhden kerran oli espanjalainen asiakas ja sitten portugalilainen asiakas ja minä annoin apua tälle firmalle.

Heli: Joo, eli kansainvälisyydestä on ollut hyötyä?

Eduardo: Joo!

Heli: Mahtavaa! Kiitos!

Eduardo: Kiitos paljon teille.

Heli: Eduardo on auttanut sinua pääsemään alkuun tässä harjoittelussa. Miten se on toiminut?

Onko se ollut hyvä asia?

Ray: Kyllä, on hyvä! Ei paljon jännitä, koska kaveri on mukana. Jos on jotain ongelma, niin voi kysyä heti kaverilta. Se on parempi, kuin ei kukaan auta!

Heli: Kyllä! Eli on ollut hyvä asia, että on ollut joku tuttu henkilö?

Ray: Kyllä!

Heli: Miltä muuten on tuntunut tämä harjoittelu? Oletko sinä viihtynyt täällä?

Ray: Kyllä, tuntuu tosi mukavalta! Pomo on ystävällinen. Kaikki täällä ovat ystävällisiä. Jos tulee joku ongelma, niin se ei ole niin huono asia.

Mauri: Jos tulee ongelmia, niin on helppo kysyä.

Ray: Kyllä, kyllä.

Heli: Minkälaisia töitä sinä olet tehnyt?

Ray: Ihan uusia asioita minulle on kaikki. Esimerkiksi, NC-kone. Se ei ole ihan minun ensimmäinen kertani, mutta koulussa en ole vielä aloittanut NC-koneen käyttöä. Ja muuten tulee paljon uusia asioita. Minulla jopa oli mahdollisuus itse kirjoittaa ohjelman ja testaa sitä. Aika haasteellista minulle, mutta minä tykkään siitä!

Heli: Onnistuiko se?

Ray: Onnistui. Alussa meni pari testikappaletta pilalle, mutta kuitenkin ei paljon. Sitten tuli paremmin! Kaikki kunnossa!

Heli: Onko tämä semmoinen työpaikka, missä haluaisit olla töissä sitten, kun olet valmistunut?

Ray: Kyllä, se on mukavaa. Minulla on mahdollisuus täällä oppia paljon uusia asioita. Mietin, jos minä menisin työharjoitteluun isompaan firmaan, minulla ei ehkä ollut mahdollisuutta moneen erilaiseen työtehtävään niin kuin täällä.

Heli: Niinpä, isommassa firmassa ehkä tekisit yhtä työtehtävää. Tämä on monipuolinen.

Ray: Joo, kyllä ja paljon teknisiä taitoja tulee koko ajan täällä.

Heli: Oletko työpäivän jälkeen tosi väsynyt, kun koko ajan tulee uutta?

Ray: Joo, jotain olen tekemässä koko ajan. Ei ole paljon vapaa aikaa.

Heli: Kuulostaa tosi kivalta, että sinä olet päässyt mukaan työporukkaa ja olet saanut monipuolisesti työtehtäviä.

Ray: Joo, kyllä.

Heli: Kiitos paljon!

Ray: Kiitos!

Haastattelu loppuu

Huippua, kun opiskelijat saavat näyttää mihin pystyvät. Parhaimmillaan oppiminen kulkee molempiin suuntiin ja myös työelämän konkarit saavat uutta tietoa ja osaamista.

Tässä kaikki tällä kertaa, kiitos kun kuuntelit!